

Arrest

nr. 235 751 van 5 mei 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE DECKER
Pr. Jos. Charlottelaan 71
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 24 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DE DECKER, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Vietnamese nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van het dorp Nghi Van, district Nghi Loc, provincie Nghe An, waar u steeds uw officiële adres had. U werkte ook in verschillende andere steden in Vietnam, en woonde en werkte van 2011 tot 2015 in Angola als verpleger.

In april 2016 en een tweede maal in 2017 nam u deel aan betogingen naar aanleiding van de milieuramp met de Formosa-fabriek in Ha Tihn. U hielp spandoeken maken en nam het voortouw met een luidspreker. Naar aanleiding van uw deelname aan deze betoging kreeg u een brief van de politie in de bus, en werd u ook enkele uren vastgehouden, tot u met behulp van uw pastoor vrijgelaten werd. Naderhand merkte u evenwel dat de lokale overheid u onheus behandelde: u zou voor het verkrijgen

van bepaalde formulieren nodig voor het doen van bepaalde jobs op uw niveau (u was getraind fotograaf en cameraman), steeds maar doorverwezen worden naar andere diensten of andere administratieve niveaus. Toen u hierover klaagde bij het hoofd van het lokale Volkscomité, kreeg u de indruk dat u als persona non grata was gemerkt. Uw ouders werden het ook verhinderd om hun rode kaart (titel betreffende rechten over een huis) te vernieuwen. Hierop ging u dan maar werken als kelner in Saigon (Ho Chi Minh City), maar werd daar op straat overvallen door onbekenden op een brommer. Daarop ging u werken op de boerderij van uw broer, en later in een fotowinkel in Hanoi.

Ondertussen probeerde u in 2016 al eens het land te verlaten via Rusland, maar raakte niet verder dan de grens met Oekraïne voor u werd teruggestuurd. U deed een tweede poging in de zomer van 2017 via dezelfde weg met behulp van een vals Chinees paspoort, terug zonder succes. Uiteindelijk slaagde u erin om dankzij de refertes van een pastoor een visum voor België te bekomen in 2019, waarop u op 25 mei 2019 met het vliegtuig naar België reisde, waar u aankwam op 26 mei 2019 en om internationale bescherming verzocht op 18 juni 2019. Ter staving van uw verzoek legt u voor: een Vietnamees paspoort en geboorteakte, kopieën van een familieboekje en een brief van de politie, en enkele foto's. U liet tijdens het onderhoud ook nog een filmpje zien van uzelf tijdens een betoging.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaart dat u niet naar Vietnam kan terugkeren omdat de overheid het u daar lastig zou kunnen maken, en voorwendselen zou kunnen zoeken om u op te sluiten. Er dient evenwel vastgesteld te worden dat deze vrees onvoldoende ernstig is om te kwalificeren als een gegronde vrees voor vervolging.

U verklaart dat, nadat u één keer deelnam aan een betoging in april 2016, u kort werd gedetineerd, en naderhand van (vermoedelijke) vertegenwoordigers van de overheid die naar uw huis kwamen te horen kreeg dat u zich in de toekomst maar beter moest houden. Voor het overige kreeg u ook te maken met wat omschreven kan worden als administratieve pesterijen: u zou voor het verkrijgen van bepaalde documenten continu worden doorverwezen naar andere diensten, en het hernieuwen van een documenten omtrent het huis van uw ouders werd bemoeilijkt (CGVS p. 6 - 11). Zowel de administratieve pesterijen als de waarschuwing teneinde u te ontraden verder nog politieke activiteiten te ontplooiën, blijken evenwel eerder mild te zijn geweest.

U geeft **ten eerste** aan dat de documenten die men u niet wou afgeven kaderden in pogingen van u om werk te vinden als fotograaf/cameraman (CGVS p. 6, 7). Het valt op dat u, gevraagd om wat voor toelating of document het precies ging, u zeer vaag bleef en geen specifiek formulier of document wou of kon opnoemen (CGVS p. 7). Hierdoor is het moeilijk om de waarde van dit document te wegen, en kan enkel afgegaan worden op uw eigen verklaringen in deze. En volgens uw eigen verklaringen kon u later zonder veel problemen werk vinden elders: u zou naderhand nog in Saigon gewerkt hebben als kelner (CGVS p. 11), op de boerderij van uw broer in Daklak (CGVS p. 11, 12), en in een fotowinkel in Hanoi (CGVS p. 12). Gevraagd of u voor deze laatste job dan geen documenten van de gemeente nodig had, geeft u aan dat het ging om een privéwinkel en u dus niets moest voorleggen (CGVS p. 12). Het lijkt er daarom op dat de problemen met de gemeente het u niet erg moeilijk maakten om werk te vinden, en geenszins de drempel van vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin of een risico op het lijden van ernstige schade in de zin van subsidiaire bescherming overschrijden. Er kan ook niet om de vaststelling heen dat u blijkbaar zonder enige problemen aan een paspoort kon raken en het land kon verlaten, hoewel u hierover opmerkt dat de regering u waarschijnlijk liever kwijt dan rijk was en u daarom maar al te graag een paspoort uitreikte (CGVS p. 8). Wat er ook van zij, er is in ieder geval geenszins sprake van een algehele administratieve boycot.

U verwees **ten tweede** ook naar dreigementen die aan uw adres geuit werden na de betoging waar u aan deelnam in april 2016, waarbij u aangemaand werd geen verdere politieke engagementen op u te nemen (CGVS p. 11). Nochtans verklaart u dat in 2017 nog deelnam aan een andere demonstratie, voor het hoofdkwartier van de districtsadministratie (CGVS p. 9), maar dit bleef blijkbaar zonder gevolg. Ook uw opsluiting van enkele uren in 2016 kreeg geen staartje, en u moest bijvoorbeeld nooit voor de rechtbank verschijnen (CGVS p. 11).

Bovendien was uw rol bij de betogingen waar u aan deelnam eerder beperkt: u nodigde mensen uit om mee te gaan, maakte spandoeken en zou zaken verkondigen door een luidspreker (CGVS p. 9). Het lijkt er niet op dat u een person of interest was voor de overheid, en op basis van hetgeen u verklaarde lijkt het niet waarschijnlijk dat u bij terugkeer opsluiting riskeert, vooral daar u in het verleden voor deze zelfde feiten nooit vervolgd werd. Er kan op basis hiervan geen gegronde vrees voor vervolging in uwer hoofde vastgesteld worden.

In uw verklaringen haalt u **ten derde** ook twee gewelddadige incidenten aan: u zou in Saigon aangevallen zijn door onbekenden op een brommer (CGVS p. 11), en uw broer zou in elkaar geslagen zijn nadat hij zich kwaad maakte op enkele mannen die naar u kwamen informeren. Het eerste incident lijkt op het eerste zicht geen verband te houden met uw problemen, en dieven met motorfietsen zijn nu eenmaal een berucht fenomeen in het hedendaagse Saigon. Wat betreft het incident met uw broer, geeft u aan dat dit waarschijnlijk te wijten was aan de opvliegenderheid van uw broer zelf, die zich opwond omwille van de arrogantie van de mannen die naar u kwamen vragen. U speculeert daarop dat dit incident mogelijk de aanleiding was voor een aandoening waaraan hij later overleed, maar afgaande op uw verklaringen lijken deze zaken los van elkaar te staan; uw broer leek te kampen met een onbekende aandoening die men in verschillende ziekenhuizen niet kon identificeren (CGVS p. 14, 15). Het is niet mogelijk om aan de hand van deze zaken een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen.

U geeft ten slotte aan dat u katholiek bent, en ook in België nog geregeld naar de mis gaat. Doorheen uw verklaringen verwijst u ook naar hulp die u gehad zou hebben van geestelijken (CGVS p. 11 - 15). U geeft evenwel aan dat u hierdoor geen problemen kende in Vietnam (CGVS p. 11), waardoor op basis hiervan ook geen vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin kan vastgesteld worden.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 24 december 2019 een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en van artikel 57/6/2 § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Hij stelt zich “*ernstige vragen bij de wijze waarop het verhoor werd afgenomen en de vertaling die in het dossier is gebeurd*”. Volgens hem wordt “*zijn betrokkenheid in de protesten en zijn belang voor de politieorganisatie waarvan hij deel uitmaakte systematisch onderschat*” en werd “*in het verhoorverslag onvoldoende correct getolkt*”.

Hij herhaalt “*dat hij als rechterhand fungeerde en dat de overige personen die op hetzelfde niveau als hem opereerden binnen hun protestorganisatie ondertussen zijn opgepakt en zijn veroordeeld*” en hij stelt hiervan bijkomende stukken te zullen neerleggen. Hij legt uit dat zijn familie “*regelmatig*” politie ontvangt die op zoek zijn naar hem en “*dat de overheid sindsdien en ten gevolge van het proces dat tegen zijn collega’s werd gevoerd op heden ook op de hoogte is van zijn rol in de organisatie*”. Hij benadrukt dat hij “*reeds tegenkanting heeft gevoeld vanwege de overheid doch dit was nog voor dat hij uiteraard door de overheid als een van de belangrijke leden werd geïdentificeerd*”.

Volgens verzoeker mogen de administratieve pesterijen *“niet worden onderschat nu ze uiteraard verzoeker discrimineren en hem niet de mogelijkheid geven om te werken”*.

Hij wijst op de gewelddadige incidenten die reeds plaatsvonden en stelt wel degelijk te vrezen voor zijn leven. Hij betwist dat deze incidenten los stonden van zijn politieke activiteiten.

Verzoeker voert aan *“dat de verklaring aangaande zijn problemen met zijn geloof verkeerd werd vertaald nu hij wél problemen had”*, waarvoor hij verwijst naar zijn latere verklaringen dienaangaande. Hij klaagt aan dat deze piste *“amper onderzocht”* werd door de commissaris-generaal. Hij wijst op *“recente COI [die] ook aantoonde dat deze problemen zich in zijn provincie wel degelijk voordoen”* (*“USDOS INTERNATIONAL REPORT ON RELIGIOUS FREEDOM VIET NAM”*).

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing *“te willen vernietigen”* en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker *“het dossier terug te zenden naar het CGVS voor bijkomend onderzoek”*.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker *“USDOS INTERNATIONAL REPORT ON RELIGIOUS FREEDOM VIET NAM”*.

Ter terechtzitting wordt een aanvullende nota neergelegd met nog volgende stukken: 9 pagina's foto's van verzoekers en zijn rol op manifestaties FORMOSA en voorts stukken over Nguyen Dinh Tuc, en Nguyen Dinh Thuc en het FORMOSA project. Verzoeker voegt ook een beslissing van de first-tier Tribunal van Glasgow van 19 juni 2018.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Vietnam uit vrees voor problemen.

2.4.2. Waar verzoeker aanbrengt problemen te vrezen omwille van zijn politieke activiteiten, merkt de Raad op dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken liet noteren *“lid”*, dan wel *“sympathisant”* zonder *“specifieke functie”*, te zijn geweest bij de organisatie Thanh Nien Cong Giao (Katholieke Jeugd Vereniging; vragenlijst DVZ, vraag 3.3), terwijl hij op het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk aangaf dat de organisatie geen naam had (*“Het is een organisatie, die spontaan is ontstaan vanuit de studenten. Heeft geen naam, de groep, die werken in het geheim.”*; notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 9).

Bovendien beweerde verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud opeens wél een specifieke functie te hebben gehad, namelijk het aanspreken van mensen om mee te betogen, het maken van spandoeken en het woord nemen met een luidspreker (*“Met de luidspreker zou ik de slogans roepen voor de betoging. [...] Ik ben lid van de organisatie, ze gaven mij de taak om de spandoek te drukken, en de mensen oproepen om te gaan betogen.”*; notities, p. 9). Waar in het verzoekschrift wordt aangehaald *“dat hij als rechterhand fungeerde en dat de overige personen die op hetzelfde niveau als hem opereerden binnen hun protestorganisatie ondertussen zijn opgepakt en zijn veroordeeld”*, en in de ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota wordt gesteld dat verzoeker *“de rechterhand van de leider van deze beweging”* was, gaat dit dus manifest in tegen deze verklaringen van verzoeker. Daarenboven merkt de Raad op dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk verklaarde *“onder leiding van H.B.”*, de organisator, te hebben gestaan en dat deze persoon veroordeeld werd (notities, p. 10), maar dat hij niets wist over activisten die dezelfde rang hadden als verzoeker (notities, p. 10). Verzoeker komt dus niet verder dan loutere beweringen die hij verder opbouwt en aanpast aan objectieve informatie naarmate de procedure vordert. Dit tast dan ook zijn relaas fundamenteel aan nu niet kan ingezien worden waarom verzoeker van bij de aanvang van de procedure niet kort en eenvoudig kon melden dat hij een essentiële rol speelde als rechterhand van H.B..

Verzoeker blijft ook bij een bouté bewering. Indien verzoeker een essentiële rol speelde als rechterhand van H.B. dan had uit zijn voorgeschiedenis moeten blijken hoe hij tot een dergelijke positie kon komen. Echter verzoeker was niet bij H.B.. Hij was zelfs niet in Vietnam van 2011 tot 2015 maar in Angola waar hij als verpleger werkte. Ook twee van zijn broers waren toen in Angola. Verzoeker is daarna naar Vietnam teruggekeerd waar hij werkte en woonde tot aan zijn vertrek naar België in 2019 maar heeft toen voortdurend op verschillende plaatsen gebleven met name in 2016: twee maanden Ho Chi Minhstad; drie maand in Nha Trang 2016 en verzoeker is zelfs via Rusland in Oekraïne terechtgekomen waar hij werd teruggestuurd naar Vietnam. Hij ging in 2016 naar het zuiden van Vietnam koffie plukken op de boerderij van mijn broer. Ook in 2017 was verzoeker 5 maand in Hanoi en ongeveer een jaar in Daklak in 2017 – 2018 en daarnaast was verzoeker opnieuw zijn reis naar Europa te regelen via Rusland en Oekraïne. Dit keer met een vals Chinees paspoort in de zomer van 2017. Verzoeker was aldus voortdurend volop bezig zijn vertrek naar Europa te regelen, en over land naar Europa te gaan en licht niet toe hoe en in welke mate hij nog de tijd had om deel te nemen aan betogingen, nog minder kan ingezien worden hoe hij de tijd had voldoende stabiele contacten te leggen om een vertrouwensrol op te nemen, laat staan om de rechterhand te worden van H.B. (notities, p. 3-5-7-8). Verzoeker kan niet in het minst zijn verklaringen aannemelijk te maken, betrokken geweest te zijn bij de organisatie van de protesten rond de milieuramp met de Formosa-fabriek in Ha Tihn.

2.4.3. Uit verzoekers verklaringen kan evenmin blijken dat hij een (belangrijke) rol had bij het verloop van deze betogingen of dat hij als dusdanig zou worden beschouwd door de autoriteiten. Waar het verzoekschrift aanvoert - dat zijn familie *“regelmatig”* politie ontvangt die op zoek zijn naar hem, *“dat de overheid sindsdien en ten gevolge van het proces dat tegen zijn collega’s werd gevoerd op heden ook op de hoogte is van zijn rol in de organisatie”* en *“dat hij uiteraard door de overheid als een van de belangrijke leden werd geïdentificeerd”* – betreffen dit losse verklaringen die niet kunnen worden aangenomen. Dat de Vietnamese autoriteiten wel degelijk het verschil kunnen maken tussen de talrijke deelnemers aan betogingen en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamentele van de Vietnamese staat, blijkt nog uit het feit dat verzoeker ook volgens zijn eigen verklaringen - in tegenstelling tot organisator H.B. - slechts eenmalig werd vastgehouden en na enkele uren met de hulp van een pastoor werd vrijgelaten (notities, p. 10). Bovendien is verzoeker na een niet-succesvolle migratie naar Europa in 2016 en 2017 tweemaal teruggestuurd naar Vietnam. Verzoeker heeft hierbij geen problemen gemeld.

2.4.4. Voorts merkt de Raad op dat verzoekers verklaringen over de administratieve pesterijen naar aanleiding van zijn politieke activiteiten geenszins coherent zijn. Zo beweerde hij aanvankelijk dat hij van de overheid geen documenten kreeg om zijn werk als fotograaf/cameraman te kunnen uitvoeren (notities, p. 6) en verklaarde hij uitdrukkelijk dat men in Vietnam voor elke job een document van de gemeente nodig had (notities, p. 6). Waar hij dan later vertelde nog in Ho Chi Minhstad (Saigon) gewerkt te hebben als kelner, in Daklak op de boerderij van zijn broer en in Hanoi in een fotowinkel (notities, p. 11-12), beweerde verzoeker plots dat er geen document van de staat nodig was om voor een privébedrijf te werken (notities, p. 12). Nochtans betrof zijn werk als fotograaf/cameraman waarvoor hij door de staat beweerdelijk geboycot werd, evenzeer privépersonen, -organisaties en -bedrijven (*“Ja, voor trouw, feesten. Maar ook wel voor informatiekanaal van de katholieken. [...] Film draaien en foto’s maken van de feesten van de katholieken, voor de grote belangrijke feest. [...] Bijvoorbeeld ik wil*

werken in een maatschappij die film draait ik moet dan van de gemeente een papier aanvragen dat bewijst dat ik het beroep gedaan heb, met mijn naam en identiteit. [...] Een maatschappij of zo bijvoorbeeld, die wil film draaien voor een feest, die moeten een kaart hebben, een toelating om binnen in bepaalde plaats te filmen en foto's te nemen. [...] Met het papier kan ik werk gaan vragen in een bureau of maatschappij, als het wordt aanvaard door het bureau geven ze me een kaart, daarmee kan ik foto's gaan nemen en film draaien. Mijn naam en functie staat daar op en zo.”; notities, p. 5-7). Verzoekers verklaringen omtrent de administratieve pesterijen komen verzonnen voor.

2.4.5. Gelet op het voorgaande kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers bewering dat de overval in Ho Chi Minhstad (Saigon) (notities, p. 11) en de problemen van zijn broer (notities, p. 14-15) gelinkt waren aan zijn politiek profiel. De enkele stelling in het verzoekschrift dat deze incidenten niet los stonden van zijn politieke activiteiten, kan dit niet aannemelijk maken.

2.4.6. Wat betreft de door verzoeker in het verzoekschrift en de aanvullende nota ter terechtzitting neergelegd, aangehaalde problemen omwille van zijn geloof, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoeker deze vrees bij de Dienst Vreemdelingenzaken geheel onvermeld liet. Hij kreeg bij de Dienst Vreemdelingenzaken nochtans de kans om zijn vluchtmotieven weer te geven (vragenlijst DVZ, vraag 3.5) en hij werd op het einde van het interview uitdrukkelijk gevraagd of hij nog andere problemen had met de autoriteiten, medeburgers of van algemene aard, waarop hij telkens ontkennend antwoordde (vragenlijst DVZ, vraag 3.7). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker bovendien expliciet in Vietnam geen problemen te hebben gekend omwille van zijn katholiek geloof, hoewel hij meermaals de kans kreeg om over andere dan de politieke problemen te vertellen (*“U bent Katholiek. Hebt u daarrond problemen gekend? [...] Hebt u (nog) problemen gekend met de autoriteiten of iemand anders in Vietnam? [...] Nog problemen gekend?”*; notities, p. 11). Verzoekers beweringen op het einde van het persoonlijk onderhoud, dat hij bij een terugkeer naar Vietnam problemen zou kunnen krijgen omwille van zijn geloofsbelijdenis (*“Als ik terugga, en naar de kerk ga, in de mis zit, me verzamel met mensen om te bidden of betogen, als ik dat zou doen, zou ik probleem krijgen. Ze zouden kijken naar mijn voormalige activiteiten. Ze zouden me op mijn werk lastig vallen, omdat ik deelnam aan activiteit van de kerk. Als ik dat nog doe, zullen ze me nog volgen, ze weten waar ik werk, ze zullen tegen mijn baas me zwart maken. [...] Als ik terugga, en activiteiten van kerk, of antiregering activiteiten doen, zou men me waar ik woon, druk uitoefenen, op de eigenaar van het huurhuis, van mijn baas op het werk.”*; notities, p. 16), zijn dan ook louter geheel buiten context hypothetische toevoegingen. Deze stellingen steunen immers kennelijk niet op eerdere ervaringen, gezien hij tot op heden (ook in het verzoekschrift) nalaat aan te geven welke problemen hij reeds zou hebben gekend omwille van zijn geloof. Verzoekers verwijzing in het verzoekschrift naar *“recente COI [die] ook aantoonde dat deze problemen zich in zijn provincie wel degelijk voordoen”* (*“USDOS INTERNATIONAL REPORT ON RELIGIOUS FREEDOM VIET NAM”*) en het (bijlage bij de ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota) rapport uit Australië waarvan slechts de inhoudstafel en de twee bladzijden over de katholieken zijn toegevoegd is dan weer een loutere verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst, maar volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

2.4.7. Dat verzoeker in werkelijkheid niet gevisieerd/administratief gepest werd door de Vietnamese autoriteiten volgt nog uit de vaststelling dat hij in maart 2017 nog een paspoort aanvraag en verkreeg (notities, p. 8), dat hij in maart 2019 hiermee plezierreisjes maakte naar Maleisië en Singapore (notities, p. 14), dat hij in 2019 een visum voor België bekam (notities, p. 12) en dat hij in mei 2019 het land probleemloos kon verlaten richting België (notities, p. 12). Verzoeker kan bezwaarlijk enerzijds volhouden dat de Vietnamese autoriteiten hem willen vervolgen of administratief pesten, doch anderzijds verklaren dat diezelfde autoriteiten hem hielpen en toelieten om het land herhaaldelijk in en uit te reizen.

2.4.8. In het verzoekschrift stelt verzoeker zich *“ernstige vragen bij de wijze waarop het verhoor werd afgenomen en de vertaling die in het dossier is gebeurd”* aangaande zijn politieke betrokkenheid en meent hij *“dat de verklaring aangaande zijn problemen met zijn geloof verkeerd werd vertaald nu hij wél problemen had”*. De Raad wijst erop dat - tot bewijs van het tegendeel - het vermoeden bestaat dat wat in de notities van het persoonlijk onderhoud, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoeker werkelijk heeft verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. X). Verzoeker werd op het Commissariaat-generaal bovendien meermaals gevraagd of hij de tolk begreep, waarop verzoeker telkens bevestigend antwoordde (notities, p. 2, 16). Op het einde van het persoonlijk onderhoud kreeg verzoeker nog de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken, maar hij maakte geen melding van enige communicatieproblemen met de tolk (notities, p. 16).

Het volstaat dan ook niet om, na confrontatie met een negatieve beslissing, louter te stellen dat bepaalde verklaringen verkeerd vertaald werden, zonder concreet toe te lichten welke woorden of zinswendingen onjuist zijn of fout begrepen werden. Verzoeker toont aldus geenszins aan dat wat in de notities werd opgenomen niet overeenstemt met wat hij verklaard heeft, noch dat de bestreden beslissing gebaseerd is op een onvolledig en onjuist persoonlijk onderhoud.

In dit opzicht blijkt dat verzoeker niet zorgvuldig is bij zijn verklaringen. Wanneer aan verzoeker die verpleger is gevraagd werd waarom hij in 2015 terugkeerde naar Vietnam stelt hij dat zijn verblijfsvergunning vervallen is en voegt dan toe *"ik heb zelf ook malaria gehad - neen ik bedoel Ebola"*. Erop gewezen dat dit *"vrij serieus"* is stelt verzoeker dat hij hiervoor *"10 dagen in een privéziekenhuis voor Vietnamezen in Angola"* heeft gelegen. *"Dat is gratis voor Vietnamezen"*. Waarop de dossierbehandelaar aan verzoeker stelt dat het dan wellicht *"geen ebola geweest"* kan zijn (notities p. 4).

2.4.9. Over de op het Commissariaat-generaal neergelegde brief van de politie, verklaarde verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud: *"Inhoud roept me op naar de politie om te bevestigen dat ik deelnam aan de betoging in Ha Tihn van april 2016. [...] Dat ik me moest gaan melden. Ik heb dat niet gedaan. De moment dat ze dat brachten zei mijn ma dat ik niet thuis was. Dat was alles. Geen problemen van verder. Maar als ze dat samen leggen met een verder betoging in de toekomst mogelijk wel."* (notities, p. 16). Uit een dergelijke gang van zaken - in zoverre geloofwaardig - blijkt bezwaarlijk een doortastende vervolging door de autoriteiten van een persoon met een belangrijk politiek profiel. Bovendien betreft het stuk slechts een fotokopie dat door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen is en waarvan de bewijswaarde aldus niet van aard is om de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen te herstellen.

2.4.10. De door verzoeker op het Commissariaat-generaal neergelegde foto's (*"Dat is van Yen Thang. Ook tegen de Formosa incident. Dat is voor de kantoor van het district daar. Dat was van 2017."*; notities, p. 9) en het tijdens het persoonlijk onderhoud getoonde filmpje (*"Ik heb een video, waar ik deelneem aan een betoging. De video op de website van Viet Tan, een anticommunistische organisatie. Facebookgroep genaamd "Viet Tan", viettan.org."*; notities, p. 3) kunnen evenmin verzoekers beweerd politiek profiel aantonen, laat staan dat hieruit een vervolging kan blijken.

Bij aanvullende nota legt verzoeker ter terechtzitting meerdere documenten neer. De Raad betwist niet dat de protesten rond de milieuramp met de Formosa-fabriek in Ha Tihn hebben plaatsgegrepen, noch dat Nguyen Dinh Tuc hierbij een voortrekkersrol had, noch dat bepaalde geestelijke leiders hierbij van nabij betrokken waren en acties geleid hebben. Verzoeker legt 9 pagina's foto's neer over de protesten in Ha Tihn. Verzoeker zou voorkomen op sommige van deze foto's onder meer enkele samen met Nguyen Dinh Thuc die veroordeeld werd tot een lange gevangenisstraf. Uit deze foto's kan hoogstens blijken dat verzoeker zou deelgenomen hebben aan betogingen tezamen met vele duizenden personen. Nergens kan verzoekers beweerde rol op Formosa manifestaties blijken. Verzoeker voegt ook een beslissing van de first-tier Tribunal van Glasgow van 19 juni 2018 betreffende een gewijde priester die deelnam aan betogingen. Verzoeker heeft geen dergelijk profiel.

2.4.11. De overige door verzoeker op het Commissariaat-generaal neergelegde stukken - paspoort, geboorteakte en fotokopieën van een familieboekje - betreffen louter gegevens die als dusdanig niet betwist worden.

2.4.12. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift voor het overige tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkningen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus.

Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Waar een schending van artikel 3 van het EVRM wordt aangevoerd, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en die van de Raad in de onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf mei tweeduizend twintig door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK